

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 3.11.2008.

Izveštaj: Advokat Dragoljub Todorović-punomoćnik žrtava

Saslušanje veštaka dr Aleksandra Jovanovića

Svedok sa pseudonimom B se nije odazvao pozivu sudskega veštaka. Svedok sa pseudonimom C i svedoci Svetozar Nedeljković i Trajko Trajković su jednostavne strukture ličnosti, bez duševnih oboljenja, sa mogućnošću da zapamte i reprodukuju konkretnе stvari.

Svedok sa pseudonimom A se tokom 2006. ambulantno lečio kod psihijatra ali to nije predstavljalо teži poremećaj duševnog zdravlja. Iz razgovora sa svedokom i informacija do kojih su došli pregledanjem video zapisa sa glavnih preteresa, veštaci su došli do zaključka da je svedok A u vreme događaja bio u stanju jednostavnog ili srednjeg pijaanstva. Svedok pamti suštinu događaja i alkohol nije u bitnom stepenu poremetio njegovo duševno funkcionisanje i sposobnost da upamti i reprodukuje suštinu onoga što se desilo. Akutno pogoršanje svedokovog zdravstvenog stanja, izazvano stresom i alkoholom, nastupilo je nakon ubistva i udaljavanja žrtava iz picerije.

Saslušanje veštaka dr Nade Janković

Slaže se sa zaključcima veštaka Jovanovića. Iznela je da ona i kolega Jovanović nisu našli ispade koji bi svedoke ometali da iznesu ono što su videli, proživeli i što se dogodilo. Svi svedoci su ličnosti normalne organizacije i kod njih nije uočeno prisustvo ozbiljnih psihopatskih tendenciјa, bilo u kognitivnom ili konitivnom funkcionisanju.

Kod svedoka sa pseudonimom A se, na osnovu okolnosti da je on tokom ambulatnog lečenja 2006. godine promišljeno odvikavao od medikamenata i stanje napetosti prevazilazio konzumacijom manjih količina alkohola, zaključuje da su kod njega sačuvane konektivne voljne funkcije i da on modelira svoj život u okviru mogućnosti koje poseduje.

Saslušanje svedoka Đezaira Rahmanija

Pre rata radio je kao inspektor za imovinske delikte u SUP-u Prizren. Tokom bombardovanja u Suvoj Reci/Suharekë obavio je više uviđaja, od kojih je prvi bio povodom obijanja prodavnice i krađe guma i akumulatora. Nije prisustvovao bilo kakvom uviđaju povodom ubistva. Nikada nije nosio uniformu, niti kožnu jaknu. Bio je naoružan pištoljem. U Suvu Reku/ Suharekë dolazio je službenim vozilom *zastava 101*, bele boje, a nikada kamionom.

Za ubistvo članova porodica Berisha saznao je prateći suđenja u Hagu. Svedoka A ne poznaje i negira njegove navode da je na dan ubistva članova porodica Berisha sa još jednim licem, kamionom marke *mercedes*, žute boje, došao do Zanatskog centra, gde su se nalazila tela žrtava i da su u taj kamion utovarena ta tela. Ne ume da objasni razloge takvog iskaza svedoka A. Nije mu poznato da su tela ubijenih Albanaca sahranjivana u blizini kasarne u Prizrenu. Nikada nije obezbeđivao ekipe koje su vršile uviđaj. Zna svedoka Mileta Krstića i negira njegov iskaz da je tokom rata nosio kožnu jaknu. Tokom rata u Suvoj Reci/ Suharekë bilo je spaljenih kuća, a kuća u kojoj je povodom krađe 12

guma i akumulatora vršio uviđaj nije bila spaljena. Ne zna za masovno iseljavanje Albanaca iz Suve Reke/ Suharekë. Na području OUP Suva Reka/ Suharekë postupali su na osnovu informacija dobijenim iz tog OUP-a.

Saslušanje svedoka Nikole Mojsića

Sud je pozvao svedoka radi pojašnjenja ranije datih iskaza i predočavanja nekih iskaza. Svedok je bio kao podrška ili obezbeđenje kolegama iz SUP-a Prizren koji su vršili uviđaj. Kuća kod koje je vršen uviđaj, nije gorela. Tela su se nalazila ispred kuće i bila su u ugljenisanom stanju. Ne zna tačan broj tela, misli da ih je bilo pet. Tela se nisu nalazila na jednom, već na više mesta. Od nekih tela bili su odvojeni ekstremiteti. Na licu mesta video je dosta čaura. Okolnost da svedok Ljubiša Gogić, lice koje je vodilo uviđaj, nije video čaure, objašnjava time da se on kao obezbeđenje, nalazio dalje od Gogića, da je na mestu gde je on bio bilo čaura, a da se one možda nisu nalazile na mestu gde je bio Gogić.

Saslušanje svedoka Ljubiše Gogića

Svedočio je u više navrata, a pozvan je radi pojašnjenja ranije datih iskaza. Svedok ne zna na koji je način njegov načelnik saznao za leševe u Suvoj Reci/Suharekë ali je siguran da on i tim za uviđaj nisu obavešteni direktno od OUP-a Suva Reka/Suharekë. Pretpostavlja da je neko od starešina iz OUP-a Suva Reka/Suharekë prijavio dežurnoj službi SUP-a Prizren, ili neko od građana, prolaznika. Na pitanje od koga je saznao da je kuća, pored koje su nađena tela i vršen uviđaj, pripadala Faiku Bersiha, kako stoji u izveštaju od 30.03.1999. godine, koji je on pisao, svedok je objasnio da je dan, dva posle uviđaja to saznao od nekog kolege ko je bio prisutan prilikom uviđaja. Podatak da je ta kuća 250 metara udaljena od stanice policije uneo je bez merenja tog rastojanja. Na uviđaju nije rađen prikaz šireg izgleda lica mesta. Dozvoljava mogućnost da je na licu mesta bilo čaura, a da ih on, znog koncentracije na druge okolnosti, nije primetio. Pronađena tela sahranjena su u pojedinačnim, obeleženim rakama. Ne može da objasni okolnost da je u nekim od raka pronađena mešavina kostiju. Moguće je da je do toga došlo iz razloga što su na nekim od tela bili odvojeni ekstremiteti, pa je pri sahranjivanju došlo do mešanja. Nakon predočavanje iskaza svedoka dr Agrona Berishe da je na licu mesta bilo sedam tela, a ne četiri kako je to konstovano na uviđaju, ostaje pri tvrdnji da je prilikom uviđaja zatečeno četiri tela. Nije mu poznato da je od jednog tela uzet otisk desnog kažiprstva. Identifikaciju lica čija su tela pronađena vršio je krim. tehničar Afif Ljatifi, i verovatno je da on od ostalih pronađenih tela nije uzeo otisk prsta jer je to bilo nemoguće učiniti zbog stanja u kome su se tela nalazila. Podatak da su tela pronađena u *reonus dejstva šiptarskig terorističkih OVK* uneo je u zapisnik sa uviđaja stoga što je na tom mestu u prethodnom periodu bilo dejstava protiv snaga policije i što je služba raspolagala podacima da je u tom delu postojao Štab OVK.

Zapisnik sa uviđaja na Reštanskom putu 30.03.1999. godine svedok je sačinio istog dana, a službeni belešku sačinio je 1.04. 1999. zato što je želeo da detaljnije obradi predmetni događaj. Siguran je da su lica čija su tela pronađena stradala nasilnom smrću.

Bilo je očigledno da su lica, čija je tela ekipa za uviđaj pronašla, stradala u požaru, ali svedok ne ume da objasni kako je to zaključio. Moguće je da su tela izgorela na način što su na njih padali delovi kuće u plamenu. Sahrana tela vršena je istog dana kada i uviđaj. Ne može da se izjasni da li su se tela pronađena u stolarskoj radionici razlikovala po vremenu nastupanja smrti.

Saslušanje svedoka A

Svedok se nalazi u posebnoj prostoriji, sudska veće i stranke ga vide vizuelno, dok ga publika ne vidi.

Svedok u svemu ostaje kod ranije datih iskaza. Potvrđuje da je na dan ubistva članova porodica Berisha u Zanatskom centru, ispred picerije, video Đezaira Rahmanija, koji se sa još jednim licem, kamionom marke *Mercedes*, sa žutom ceradom, dovezao do tog mesta i da su u taj kamion uneta tela ubijenih. Đezaira Rahmanija zna iz viđenja.

Suočenje između svedoka A i svedoka Đezaira Rahmanija

Svedok Rahmani je izjavio da ne poznaje svedoka A i da nije bio ispred picerije na dan ubistva članova porodica Bersiha. Svedok A je ostao pri tvrdnji da je video Rahmanija sa kamionom ispred picerije, kada su utovarana tela.

Na predočene razlike između iskaza pred Haškim tužilaštvom, 19.01.2006. godine, i iskaza Tužilaštvu za ratne zločine svedok je odgovorio da je sada siguran da je prozor na piceriji u kojoj su se nalazili članovi porodica Berisha, kundakom puške razbio i unutra ubacio bombu Tanović, a ne optuženi Čukarić. Potvrđuje da je na dan ubistva članova porodica Berisha kod picerije, u vreme unošenja tela u kamion, video optuženog Repanovića u ragovoru sa dr Bobanom Vuksanovićem. O postojanju naredbe za iseljavanje Albanaca iz Suve Reke/ Suharekë nema neposrednih saznanja, ali je za to saznao od Dejana Bojovića, koji je u patroli sa Srđanom Andrejevićem i Ramizom Papićem obaveštavao Albance da moraju da napuste kuće. Tvrdi da je svedok Srđan Andrejević sve vreme rata radio u OUP Suva Reka/ Suharekë, a ne u Prizrenu, kako on tvrdi. Tvrdi da je Jashara Berishu u stanicu policije kolima dovezo Todor Jovanović, koji je bio u civilu. Potvrđuje da je dr Boban Vuksanović naredio Todoru da Jashara izvede iz kola, da je to Todor uradio i da je potom Jasharu prišao optuženi Čukarić i ubio ga.

Ne seća se da je ispred kuća porodica Berisha video civile. Kada je krenuo, sa svedokom je pošao optuženi Nenad Jovanović a posle ga više nije video. Ne seća se ubistva lica ispred kuće u kojoj je bila misija OEBS-a, o kojem govori svedok Ivica Novković, kao ni toga da su u tom trenutku tri osobe u civilu izašle iz auta i ušle u kuću Vesela i Bujara Berisha.

Ne seća se da je optuženi Repanović, nakon razgovora sa *bezbednjakom* [optuženi Nišavić] grupi policajaca među kojima je bio i svedok, neredio da izvrši pretres albanskih kuća oko policijske stanice i donesu dokazne matrejiale.

U grupi policajaca koji su ubili Bujara Berishu nije video Zorana Petkovića, već njegovog brata Mikija Petkovića. Zorana Petrovića je viđao tih dana ali je siguran da nije nosio uniformu, kako tvrdi oštećena Shyrete Berisha. Nije video da je optuženi Milorad Nišavić bio prisutan. Nije video da je optuženi Milorad Petković uhvatio za rame Sedata Berishu i da ga je izveo iz kuće, kao i da je pucao u njega. On je pored kuće video četiri tela a sutradan, prilikom sakupljanja tela, video je i jedno žensko telo. U drugim kućama pronašli su još tela, ali on nije ulazio u te kuće. Siguran je da je uviđaj i sakupljanje tela vršeno sutradan a ne kako je to navedeno u zapisniku sa uviđaja da je to bilo 30. 03.1999. Misli da je sakupljanje tela ubijenih Albanaca vršeno na Reštanskom putu istog dana kada se u piceriji desilo ubistvo članova prodica Berisha. Ostaje pri tvrdnji da je bio u ekipi policajaca koja je vršila obezbeđenje ljudi iz civilne zaštite koji su sakupljali tela ubijenih Albanaca.

Pri povratku sa obezbeđenja na Reštanskom putu, kod prodavnice auto delova video je dva kamiona *stodesetke* iz kojih su izlazila uniformisana lica, koja nisu bila iz Suve Reke/Suharekë i koje nije poznavao. Zna da je lice koje je vozilo jedan od kamiona bilo je poznato po nadimku *doktor*. Često je dolazio u Dom zravlja, vozio je lekove. Nosio je maskirno zelenu uniformu. Misli da je pripadao jedinici Čegorova.